

Patattepatat 1

Een frituurwalm waar je enorme trek van kreeg, hing woensdag boven basisschool De Rank in Zwaag. Wat was het geval? De mobiele wagen van de Hoornse frituurkoning Van Ree was uitgerukt naar de school. En wie stond daar met een hoge koksmuts in het kokendhete vet te roeren? Het was de schooldirecteur zelf: Ruud van der Heiden.

Patattepatat 2

Een droom kwam uit voor meester Ruud. „Ik heb de dag van mijn leven”, vertelt hij tussen de bedrijven door. „Ik heb altijd gezegd: als ik nog eens de staatsloterij win, ga ik patat bakken voor de hele school. Maar daar moet je natuurlijk niet op wachten. Nu ben ik 25 jaar op deze school. We zouden er helemaal niets aan doen, maar dit is een verrassing. Mijn collega's hebben de patatwagen geregeld.”

Patattepatat 3

De jubilaris moest flink aan de bak, want de magen van 280 kinderen, plus die van zijn hongerige collega's moesten allemaal gevuld. „Meesterlijk lekker”, was het oordeel van de schoolbevolking. Naar het schijnt overweegt Ruud nu een carrièresprong als patatbakker. „Hij kan zo bij ons aan de slag”, zegt Danny Baruch van Van Ree. „Hij had het helemaal in de vingers.”

Wat ruik ik? 1

Het zich voortslepende verhaal rond het rioolstankfilter aan de Zwaagmergouw, nabij de Koop-

Ruud van der Heiden deelt patat uit aan zijn leerlingen.

vaarder, is nog niet ten einde. Zeer onlangs kwamen we daar langs en zagen we een donkerblauwe Mercedes geparkeerd staan bij het hek. Wij kijken. We zagen een mannetje rondlopen, dat blauwe latex operatiehandschoenen droeg. Ook lag er een harmonica-achtige rode slurf over de helse machinerie gedrapeerd. Op zich heel bemoedigend allemaal, vooral ook toen we zagen dat de deur van het onlangs geplaatste poeluchtverbrandingsgebouwtje open stond en er van alles naar binnen werd gedragen.

Wat ruik ik? 2

We hebben dat mannetje maar gewoon zijn werk laten doen. Voor je het weet schrikt hij zich lens wanneer je vragen gaat stellen en dan komt het helemaal nooit meer goed met die verschrikkelijke stank. Afgelopen week, het was maandag in de avondstond, reden we er langs op een tweewielig trapvoertuig, kernachtig te omschrijven als 'fiets'. Het was ons zwaar te moede toen we het traliehek van het stankfilter passeerden, want de

geur van een opengebarsten potvislijk was er een zalig parfum bij. Terwijl we zulke hooggespannen verwachtingen hadden van alle nieuwe vernuftigheden in de stankfilter, die van af half augustus operationeel zouden zijn. Enfin. Het begint een beetje he BP-lek van Hoorn te worden daar. Misschien kunnen wij var de Hoornse Broeder de volgende suggestie doen: beton erover hele lange pijp erin duwen en dan affakkelen die handel! Dan houden we er misschien een leuke 'eeuwige vlam' aan over.